

№ 32

1873 ноември 14, Жеравна.

**Общо писмо от Къна Р. Патаманска, Гана и Люца Д. Стоянови
до В. Д. Стоянов в Болград**

Драгий ми бате!

Като ти приехме писмата, защото от коле време не бехме та разбирале и много бехме са затажиле за теби бате, защото бехме ти писале 4 писма, а немахме от никои утговор.

Любезно мой чядо,

Искаш да ти явим за [в]сичко, ето сеги ша ти явим за [в]сичко. Пишеш ми, че не мога да ти явия, та дано си додиш сеги по-скоро. Като ти пишя сеги ас как[в]о синко да ти казвам, като ни мой да са искаже с писмо, додето ни са видим лично. Като до[й]доха, та ни казах[а] приди един месец, че имаме писмо и ти ще прис-тигнеш подир 3 - 4 деня в Жеруна и ни[й] станахме с Люца, та утидахме с голяма радост на Котел, а то било лъжа. И тогис видехме Симеон Маринчов⁹¹ от Градец, [който щеше да] заминува за в Болград, та ти писахме по него писмо и като си додахме, та им казахме, ни занайехме как бехме него вечер, като било лъжа. Момичатата цяло лято плачат, от него вечер никак ги ни бива.

И ни[й] прес тьс неделя ходихме на Котел с баща ти, дано са научим нящо за теби. И ний с него нийет утидахме да ударим телеграф, да та разбирем, защото бихме са затъ-жили много за теби. И дано мо[же]ш пак да си до[й]диш за Коледа, та да са угрижеме³²⁻¹, защото и Дойно ни пише, че нема да си до[й]ди тьс година. И питаш за вълна[та], пров[ож]да ли Дойно вълна. Ни ни проводи вълна, продал йя, та си платил хрщя³²⁻² за овцети. И той как[в]о да проводи, както ти [е] явил, що йе испатил тьс година. Годината усукъна. И пак по-скоро да ни пишеш, по-скоро, да ни са бави[ш] толкос време като сега.

И да кажиш на буля си Тодорица да та ни закача, ас ти намерих тънка же-ронка.

1873, Ноемврия 14

Ас Гана Димитрова

Драги ми бате,

Почтено та поздр[а]влаваме и те ива[ва]ме к[а]ка сми живо и здра[в]о. И мо-лим с благи [думи] Бога з[а] ваш[е]то здраве. Като не бехми та утколи вр[е]ми [чували] около 4